

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

НА ФЕДЕРАТИВНА НАРОДНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НА ФНРЈ“ излегува по потреба, во српско, хрватско, словеначко и македонско издание. Огласи по тарифата. — Текуќа сметка кај Народната банка на ФНРЈ за претплата бр. 1031-900880. — Текуќа сметка на Продавното одделение 1031-670880.

Среда, 5 декември 1951

БЕЛГРАД

БРОЈ 54

ГОД. VII

Цена на овој број е 20.— дин. — Претплата за 1951 година изнесува 600.— динари, а аконтацијата на претплатата за 1952 година изнесува 800.— дин. Претплата за странство изнесува 760.— динари. Редакција: Улица Кралевиќа Марка бр. 9. — Телефони: Редакција 28-838, Администрација 26-276, Продавно одделение 22-619, Телефонска централа 28-010.

513.

Врз основа на чл. 74 точ. 6 и 15 од Уставот на ФНРЈ во врска со чл. 6 точ. 7 од Законот за Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ, а по предлог од Претседателот на Владата на ФНРЈ, Президиумот на Народната скупштина на Федеративна Народна Република Југославија издава

У К А З

ЗА УКИНУВАЊЕ НА ГЛАВНАТА ДИРЕКЦИЈА НА РЕЧНИОТ СООБРАКАЈ КАКО СОЈУЗЕН ОРГАН И ЗА НЕЈЗИНОТО ПРЕНЕСУВАЊЕ ВО НАДЛЕЖНОСТ НА ВЛАДАТА НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА СРБИЈА

I

Се укинува Главната дирекција на речниот сообраќај, досега во состав на Советот за сообраќај и врски на Владата на ФНРЈ и се пренесува како стопанска организација во надлежност на Владата на Народна Република Србија.

II

Работите на инспекцијата на внатрешната пловила и другите работи на речниот сообраќај што ги вршеше досега Главната дирекција на речниот сообраќај се пренесуваат во надлежност на владата на народните републики.

Општото раководство со речниот сообраќај и работите од општ надзор, како и работите на речниот сообраќај во врска со меѓународните односи ќе ги врши Советот за сообраќај и врски на Владата на ФНРЈ.

III

За извршувањето на овој указ ќе се грижи Владата на ФНРЈ, односно органот овластен од неа.

IV

Овој указ влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

У. бр. 2028

22 ноември 1951 година

Белград

Президиум на Народната скупштина на Федеративна Народна Република Југославија

Секретар.

Претседател

Миле Перуничкиј, с. р.

др Иван Рибар, с. р.

514.

Врз основа на чл. 7 од Основниот закон за државните стопански претпријатија, Владата на ФНРЈ, по предлог од Претседателот на Советот за сообраќај и врски на Владата на ФНРЈ, донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ПРЕНЕСУВАЊЕ ПРЕТПРИЈАТИЈАТА ПОД СТОПАНСКА УПРАВА НА ГЛАВНАТА ДИРЕКЦИЈА НА РЕЧНИОТ СООБРАКАЈ ВО НАДЛЕЖНОСТ НА ВЛАДИТЕ НА НАРОДНИТЕ РЕПУБЛИКИ СРБИЈА И ХРВАТСКА

1. Претпријатијата: Југословенското државно речно бродарство, Багерското бродарско претпријатие, Прет-

пријатието за регулација, градење и одржување на пловните патишта „Дунав“, Бродарскиот сервис и Проектантскиот завод на речниот сообраќај, сите се седиште во Белград, како и бродоградителските претпријатија на Чукарица (Белград), во Апатин, Нови Сад, Зрењанин, Мала Митровица и во Панчево, се пренесуваат од сојузната надлежност во надлежност на Владата на Народната Република Србија.

Од претпријатието Југословенско државно речно бродарство во Белград, се издвојуваат како самостојни погонни пристаништата во Осиек, Вуковар и во Сисак и се пренесуваат во надлежност на Владата на Народна Република Хрватска.

2. Пренесувањето на претпријатијата ќе се изврши според одредбите на Уредбата за пренесување државни стопански претпријатија од надлежноста на еден во надлежност на друг државен орган („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 110/47) со нејзиното изменување и дополнување („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 7/50).

3. Примопредавањето на претпријатијата ќе се изврши во рок од 15 дена од денот на влегувањето во сила на ова решение.

4. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 5389

21 ноември 1951 година

Белград

Претседател на Владата на ФНРЈ и Министер на народната одбрана, Маршал на Југославија

Јосип Броз-Тито, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ Претседател на Советот за сообраќај и врски,

Крсто Попивоца, с. р.

515.

Врз основа на чл. 80 ст. 2 од Уставот на ФНРЈ, Владата на ФНРЈ, по предлог од Претседателот на Советот за сообраќај и врски на Владата на ФНРЈ, донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ПРЕНЕСУВАЊЕ БРОДАРСКАТА ШКОЛА ВО БЕЛГРАД ВО НАДЛЕЖНОСТ НА ВЛАДАТА НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА СРБИЈА

1) Бродарската школа, основана со Уредбата за бродарската школа („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 1/47), се пренесува во надлежност на Владата на Народна Република Србија.

2) Службениците на Бродарската школа, нејзиниот движен и недвижен имот и буџетските средства ќе ги преземе Владата на Народна Република Србија.

3) Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 5390

• 21 ноември 1951 година
Белград

Претседател на Владата на ФНРЈ
и Министер на народната одбрана,
Маршал на Југославија
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за сообраќај
и врски,
Крсто Попивоца, с. р.

516.

Врз основа на точ. 4, 7, 8, 9 и 16 од Наредбата за склучување договори за продажба и купување на индустриски и рударски производи и за вршење услуги од домашното производство 1952 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/57), пропишуваме

НАПАТСТВИЕ

ЗА СПРОВЕДУВАЊЕ НАРЕДБАТА ЗА СКЛУЧУВАЊЕ ДОГОВОРИ ЗА ПРОДАЖБА И КУПУВАЊЕ ИНДУСТРИСКИ И РУДАРСКИ ПРОИЗВОДИ И ЗА ВРШЕЊЕ УСЛУГИ ОД ДОМАШНОТО ПРОИЗВОДСТВО 1952 ГОДИНА

1. Одобрение за купување индустриски и рударски производи и за изнајмување услуги

1. Советот за индустрија и градежништво на Владата на ФНРЈ изработува план за обезбедување производи (услуги), што можат да се купат само по одобрение. За тоа советот ги известува главните сојузни и главните републички потрошувачи, и тоа:

- а) Претседателството на Владата на ФНРЈ,
- б) Министерството на народната одбрана на ФНРЈ,
- в) Министерството на внатрешните работи на ФНРЈ,
- г) Советот за сообраќај и врски на Владата на ФНРЈ,
- д) Управата за материјални резерви при Претседателството на Владата на ФНРЈ,
- е) Советите за индустрија на народните републики.

Советот за индустрија и градежништво на Владата на ФНРЈ им соопштува на главните производители кои количини производи што се купуваат по одобрение со наменување на производителите треба да им ги продаваат на определените главни потрошувачи, а на главните потрошувачи — од кои главни производители ќе ги купат овие количини производи (услуги).

2. Главните потрошувачи ќе го разработат примениот план за обезбедување на основните потрошувачи и ќе ги обавестат за количините што им се доделени.

Главните потрошувачи ќе ги пренесат целокупните контингенти на материјали за градење на објектите од државниот инвестиционен план на советите за градежни и комунални работи на народните републики, кои ќе постапуваат натаму како основни потрошувачи.

Кај производителите што се продаваат по одобрение со наменување на производителите, главните потрошувачи ќе испратат копија од обавеста до главните производители на друга народна република или до основните производители на својата народна република.

Главните потрошувачи ќе објават до 20 декември 1951 година во „Службениот лист на ФНРЈ“, и во дневниот печат список на основните потрошувачи што се овластени за издавање одобренија за купување.

3. Основните потрошувачи ќе го разработат планот за обезбедување на крајните потрошувачи и ќе им издадат одобрение за купување количини што им се доделени („А“).

Кај производителите што се продаваат по одобрение со наменување на производителот, основните потрошувачи ги известуваат крајните потрошувачи за ко-

личините што им се доделени со назначување на народната република во која ќе добијат одобрение за купување. Копиите од овие обавести основните потрошувачи ги испраќаат до советите за индустрија на онаа народна република во која што ќе ги прими крајниот потрошувач доделените количини на производи.

Советите за индустрија на народните републики во соработка со стопанските здруженија на производните претпријатија (главни дирекции) им издаваат врз основа на обавестите од претходниот став и претходна упоредба со обавеста од ставот 3 точ. 2 на ова напатствие, на крајните потрошувачи одобрение за купување со наменување на крајниот производител („Д“).

Советите за индустрија на народните републики во соработка со стопанските здруженија на производните претпријатија ги определуваат крајните производители на целата територија на својата народна република, без обзир на значењето на производните претпријатија (републички, покраински, локални) за која цел обезбедуваат координација помеѓу главната управа за локална индустрија и стопанските здруженија на производните претпријатија (републички, покраински).

Одобренијата за купување со наменување на производителите крајниот потрошувач може да ги подигне непосредно преку овој претставник или да побара да му се испратат тие по пошта.

4. Ако основниот потрошувач при разработка на распределбата на производите установи дека поодделен крајни потрошувач ќе прими количини на производи под минималната количина, ќе испостави одобрение директно до индустрискиот сервис и за тоа ќе го известат крајниот потрошувач. Крајниот потрошувач може своето одобрение и дополнително да му го предаде на индустрискиот сервис. Крајниот потрошувач може да го определи асортиманот за овие одобренија или може да препушти индустрискиот сервис да го утврди сам асортиманот.

5. Основните потрошувачи нема да им издаваат на крајните потрошувачи одобренија за материјалот за одржување, туку тие одобренија ќе му ги испоставуваат непосредно на индустрискиот сервис. Покрај тоа на индустрискиот сервис ќе му го предаде списокот на крајните потрошувачи кои можат да се снабдуваат од доделените количини.

6. Контингентите определени за широка потрошувачка кои можат да се купат само по одобрение со или без наменување на потрошувачите, главните производители го разработуваат на основни производители, а основните производители на крајни производители. Крајните производители можат определените количини производи за широка потрошувачка да ги продаваат само на трговските претпријатија (на големо и на мало), кои не мораат да имаат одделни одобренија за купување осем за јаглен и дрво за горење.

7. Главните и основните потрошувачи на материјалите од гранката 114, при разработката на распределбата на одобрението за купување, ќе издаваат одобренија за контингентите од домашното производство и од увозот во глобален износ, и тоа само на оние крајни потрошувачи што се наоѓаат во списокот на „директните потрошувачи“ во смисла на објаснението од бившиот Совет за енергетика и екстрактивна индустрија на Владата на ФНРЈ, бр. 6628 од 9 август 1951 година. За другите крајни потрошувачи одобренија за купување се издаваат исто така во глобален износ како и за количините под минималните.

8. Ако крајниот потрошувач ќе го овласти своето стопанско здружение, агенција, комерцијален биро и сл., во негово име и за негова сметка да склучи договор, покрај своето писмено овластување ќе му предаде и одобрение за купување.

9. Одобренијата за купување производи определени за локалната индустрија и занаетлиство се предаваат, без обзир на нивната количина, во глобален износ на индустриските сервиси. Покрај тоа, на инду-

стриските сервиси ќе им се предаде и списокот на крајните потрошувачи кои можат да се снабдуваат од така доделените количини. По исклучение овие одобренија можат да се издаваат и непосредно но само на поголеми локални производи претпријатија, и само за материјали за репродукција.

10. Кај производите што можат да се купат по одобрение со претходна пријава на асортиманот, крајниот потрошувач ги пријавува своите потреби на заедницата на претпријатијата односно на одредениот орган. Пријавата се поднесува според напатствијата од заедницата на производните претпријатија (од одредениот орган). Врз основа на поднесената пријава на асортиманот заедницата на производните претпријатија (определениот орган) му издава на крајниот потрошувач упатница со именување на крајниот производител.

Заедницата на производните претпријатија што произведуваат артикли од гранката 114 (определениот орган), како и заедницата на производните претпријатија од балансната група „тркалајки лежај“ од гранката 117 м (определениот орган) можат во рамките на глобалната квота на потрошувачите да вршат вирмани помеѓу домашното производство и увозот.

11. Одобренија и упатници за купување се испоставуваат само во еден примерок според образецот кој е составен дел од ова напатствие. На компјата што останува кај основниот потрошувач мора на видно место да се означи дека е таа дупликат.

Основниот потрошувач е должен да означи на одобрението со кој реден број се завршува тоа, а количините мора да ги испише со број и со букви. Одобрение за купување кое не е испоставено на образецот пропишан со ова напатствие нема важност.

При купувањето крајниот производител и заедницата на производните претпријатија (определениот орган) должни се за извршената продажба да запишат на одреденото место од образецот:

- а) име на продавачот (штамбил на претпријатието) и потпис од овластеното лице,
- б) продадена количина (со број и со букви),
- в) ден, месец и година на продавањето односно на издавањето на упатницата.

Врз основа на одобрението за купување можат да се купат односно да се продадат само одобрените количини.

II. Срокови за договарање

12. Договарањето за продажба и купување од производството 1952 година на материјали за репродукција, за инвестиции, за Министерството на народната одбрана и Министерството на внатрешните работи на ФНРЈ ќе почне на 21 декември 1951 година.

Договарањето за широка потрошувачка и за други потрошувачи почнува на 1 јануари 1952 година.

Од тоа се иземаат потрошувачите на оние производи од гранката 117 и 119 за кои е извршено преддоговарањето во смисла на Наредбата за склучување договори за изработка на инвестициона спрема во 1952 година и заедничко договарање на гранката 117 и 119 („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 48/51) како и за производите од гранката 114 што се преддоговорени за I полугодиште во смисла на Решението од Стопанскиот совет на Владата на ФНРЈ бр. 860 од 3 август 1951 година.

13. За материјалите за градење инвестициони објекти од државниот план и инвестициона спрема, договорите помеѓу производителите на материјалите за градење и потрошувачите — извозачите на градежните работи — ќе се склучуваат со приоритет. Договорите мораат да се склучат за целиот годишен контингент одеднаш до 15 јануари 1952 година, со тоа да можат спецификациите да се предадат во срок што ќе се утврди со договорот. Од тоа се иземаат производите од гранката 114 кои се договораат полугодишно.

14. Договорите за купување на сите видови јаглен се склучуваат само за квотални контингенти. Договорите за I квартал ќе се склучат најдоцна до 31 де-

кември 1951 година, а за II, III и IV квартал најдоцна 15 дена пред почетокот на кварталот.

15. Договорите за купување на сите производи од гранката 114 се склучуваат само за полугодишни контингенти. Договорите за II полугодиште ќе се склучат најдоцна до 15 мај 1952 година.

16. Крајните потрошувачи во состав на Претседателството на Владата на ФНРЈ, Министерството на народната одбрана, Министерството на внатрешните работи на ФНРЈ, Советот за сообраќај и врски на Владата на ФНРЈ и на Управата за материјални резерви при Претседателството на Владата на ФНРЈ склучуваат договори само врз основа на одобрение за купување во границите на доделените контингенти, без обзир дали се производите на слободна продажба или се продаваат по одобрение.

Потрошувачите на Министерството на народната одбрана и на Министерството на внатрешните работи на ФНРЈ склучуваат, по правило, договори за целиот годишен контингент одеднаш.

III. Индустриски сервиси

17. Индустриските сервиси се должни да ги продаваат производите што се наоѓаат во слободна продажба во своите продавници на сите потрошувачи без разлика.

Производите што можат да се купат само по одобрение, индустриските сервиси можат да им ги продаваат само на производните претпријатија кои располагаат со соодветни одобренија без обзир на нивната територијална припадност, или на производните претпријатија што се наоѓаат во списокот на претпријатијата за снабдување со материјали за одржување (точ. 5 од ова напатствие). Индустриските сервиси ќе постапат и со другите потрошувачи на ист начин ако се наоѓаат тие во списокот за снабдување.

IV. Договарање на електрична енергија

18. Потрошувачите чија што годишна потрошувачка на електрична енергија изнесува повеќе од 100.000 квч или чија вкупна сила на уреѓајот за трошење електрична енергија изнесува повеќе од 60 кв. должни се со испорачачот на електричната енергија да склучат договор одеднаш за цела година, и тоа најдоцна до 31 декември 1951 година.

Претседателите на советите за индустрија на народните републики можат границата на годишната потрошувачка на електрична енергија односно силата на уреѓајот од претходниот став да ја спуштат под количината од 100.000 квч односно јакост од 60 кв.

При договарањето како услови ќе се користат условите од Напатствието за условите и начинот на договарањето испорачки (и преземање) електрична енергија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 65/50).

V. Номенклатура на балансите и клучните групи според начинот на продажбата

19. Номенклатурата на балансите и клучните групи според начинот на продажбата е составен дел од ова напатствие.

VI. Заедничко договарање

20. Заедничкото договарање се определува:

- а) за валјани и аличени производи од обоени метали на гранката 115 за сите потрошувачи осем широка потрошувачка и за производителите „Новкабел“ Нови Сад, „Импол“ Словенска Бистрица, „Мариборска ливарна“ Марибор и „Метал“ Оточец;
- б) за следните балансни (клучни) групи од гранката 117 м и п, и 119:

117 м

- 1 одлевци од челик,
- 3 одлевци од темперлив,
- 8 заковци,
- 12 заковипи,
- 24 тркалајки лежај,
- 32 леени цевки и фазонски делови,
- 33 фитинзи и прирабници,
- 65 алат за сечење.

117 п

- 11 вијчена стока,
- 16 челични јажиња,
- 19 синцири ковани,
- 21 плетено од тел,
- 26 амбалажа од поцикуван лим,
- 27 амбалажа од бел лим,
- 28 амбалажа од алуминиум — лим,

119

- 9 инсталационен материјал,
- 10 инсталациони цевки и прибор,
- 11 изолирани проводници,
- 12 лак-тел,
- 13 динамо-тел, други изоляции,
- 18 светилки

за сите потрошувачи осем широка потрошувачка и производните претпријатија Железара Зеница, Железара Јесенице, Железара Гуштањ, Железара Смедерево, Личнострој Љубљана, Фабрика за тешки машини влатлики „Изо-Лола Рибар“, Железник, „Јелшинград“ Бања Лука, Ливница темпералива Кикинда, Титан Каменик, „Гуро Гаковиќ“ Славонски Брод, Товарна вериг Јасце, „Петар Драштин“ Нови Сад, Индустрија на жутлици лежаи, Белград, Железара Вареш, Железара Шторе, Заводи „Александар Ранковиќ“ Земун, Фабрика „Ступ“ Сарајево, Ливница Вараждин, „Југоалат“ Нови Сад, Творница турпија Загреб, „Новкабел“ Нови Сад, „Радулашка“ Белград, „Пролетер“ Белград, „Фрушка Гора“ Нови Сад, „Елка“ Загреб, „Лим“ Загреб, Фабрика на сита Цеље, „Пламен“ Кропа, „Сатурнус“ Љубљана, „Ремонт“ Љубљана, „Елин“ Земун, „Контакт“ Загреб, „Елма“ Љубљана, „Искра“ Крањ, „Елизо“ Белград—Чукарица, „Теп“ Загреб—Врапче, Творница битуменских изделков Љубљана, „Имеба“ Загреб;

в) за балансната група цемент од гранката 116 Е само за извозачите на градежните работи од државниот план, за репродукција и за Министерството на народната одбрана и за сите производители;

г) за тканини и конфекција на шаторски крила и слични производи за потрошувачите на Министерството на народната одбрана, на Советот за сообраќај врсен на Владата на ФНРЈ и на Управата за материјални резерви при Претседателството на Владата на ФНРЈ и производителите на лена индустрија Осиек, „Индуплати“ Јарше, „Предраг Херуш“ Загреб и „Корншка“ Пријеполје.

21. Заедничкото договарање определено во точ. 20 на ова напатствие ќе се одржи во Опатија од 20 до 31 декември 1951 година, со тоа што да почнат определените производители со работа на 20, а потрошувачите на 21 декември 1951 година. На заедничкото договарање можат да присуствуваат и други производители што ги произведуваат споменатите групи производи.

Со заедничкото договарање ќе раководи раководител определен од Претседателот на Советот за индустрија и градежништво на Владата на ФНРЈ. Раководителот на заедничкото договарање ја организира работата и го определува работното време. Трошковите за заеднички простории, огрев и осветление ги сноси крајните производители сразмерно со вредноста на склучените договори.

22. Главните дирекции за јаглен на народните републики и главните дирекции на дрвната индустрија на народните републики ќе организираат заедничко договарање за производите од гранката 112 односно 122 и 313 кои можат да се купат само со одобрение. Ова заедничко договарање ќе се организира во седиштата на главните дирекции најдоцна во времето од 20 декември 1951 до 5 јануари 1952 година.

Советите за индустрија на народните републики ќе го обезбедат учеството на покраинските и локалните претпријатија на заедничкото договарање.

23. Ова напатствие ќе се применува од денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 10835

5 декември 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за индустрија и градежништво,

Светозар Вукмановиќ, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

517.

Врз основа на чл. 14, 23 и 30 од Општата уредба за стипендиите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 48/51), во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, пропишувам

НАПАТСТВИЕ ЗА СПРОВЕДУВАЊЕ НА ОПШТАТА УРЕДБА ЗА СТИПЕНДИИТЕ

1. При Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ и при советите за просвета, наука и култура на народните републики ќе се основаат комисији за стипендии и помошти во кои влегуваат како постојани членови:

- а) претставници од советите за наука и култура;
- б) претставници од други ресурси кои раководаат со школите.

Како повремени членови со право на глас во комисијата од претходниот став влегуваат и претставници од органите кои се заинтересирани за издигањето на стручни кадри.

Должноста на комисијата за стипендии и помошти е особено:

- а) да врши општ надзор над стипендиите;
- б) да предложува на кои факултети и други школи треба да се даваат стипендии и помошти;
- в) да дава предлози за бројот и висината на стипендиите и помоштите за поодделни факултети и други школи во определената школска година.

2. Кај давачот на стипендии ќе се основаат поткомисији за стипендии и помошти во кои влегуваат:

- а) претставници од давачот на стипендиите;
- б) претставници од школите на кои што се даваат стипендии.

Должноста на поткомисијата за стипендии и помошти е особено:

- а) да врши надзор над стипендиите во својот делокруг;
- б) да предложува, на кои школи треба да се даваат стипендии и помошти и во кои износи;
- в) да укинува стипендии аналогно на прописите од членот 10 на Општата уредба за стипендии;
- г) да врши избор на стипендисти и лица на кои што ќе им се даваат помошти.

Давачите на стипендии можат правото на избор да го пренесат во целост или делум на школите во кои се даваат стипендиите.

3. На факултетите и на други школи во кои се исплатуваат стипендии и помошти ќе се основаат одбори за стипендии и помошти со 3—5 члена. Во одборот влегуваат старешината на факултетот или на школата односно лицето определено од него; 1—2 члена од наставниот персонал и 1—2 претставника на односната младинска организација.

Должноста на одборот за стипендии и помошти е особено:

- а) да ги присобира и проверува податоците за материјалната состојба и успехот во учењето на студентите и на учениците — стипендистите;
- б) да врши избор на стипендии и помошти ако е овластен за тоа;
- в) да врши ревизија на стипендиите;

г) да запира стипендии во случаите од членот 11 на Општата уредба за стипендиите;

д) да води евиденција на стипендиите и на помоштите.

4. Поблиски прописи за работењето на комисиите, поткомисиите и одборите за стипендии и помошти ќе донесат претседателите на советите за просвета, наука и култура.

5. Стипендиите што се исплатуваат од редовните буџетски средства изнесуваат 2.000 до 3.000 динари месечно, а во средните школи можат да бидат и помалки.

Висината на поодделна стипендија се определува според материјалната состојба на учениците односно студентите, според покажаниот успех во учењето, според видот на школата, годината на школувањето како и според тоа дали школата се наоѓа во местото на постојаниот боравок или не.

6. Помоштите од редовните буџетски средства можат да изнесуваат по правило од 500 до 1.500 динари месечно и можат да се доделат за еден до десет месеци.

Помоштите можат да се исплатуваат во рамките на расположивите средства и за време на школскиот распуст.

7. Ова напатствено влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 12116

19 ноември 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за наука и култура,
Родољуб Чолаковиќ, с. р.

Согласен,
Министер на финансите на ФНРЈ,
инж. Милентије Поповиќ, с. р.

518.

Врз основа на чл. 6 од Уредбата за склучување договори во стопанството („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 103/46), по предлог од Претседателот на Советот за индустрија и градежништво на Владата на ФНРЈ, Стопанскиот совет на Владата на ФНРЈ издава

НАРЕДБА

ЗА СКЛУЧУВАЊЕ ДОГОВОРИ ЗА ПРОДАЖБА И КУПУВАЊЕ ИНДУСТРИСКИ И РУДАРСКИ ПРОИЗВОДИ И ЗА ВРШЕЊЕ УСЛУГИ ОД ДОМАШНОТО ПРОИЗВОДСТВО 1952 ГОДИНА

1.

1. Договорите за продажба и купување индустриски и рударски производи и за вршење услуги од домашното производство 1952 година помеѓу производителите и изводачите од една страна и потрошувачите (производните претпријатија, трговските претпријатија, установите и надлештвата) од друга страна, ќе се склучуваат по слободна спогодба во смисла на прописите од оваа наредба.

2. Сите индустриски и рударски производи (услуги) се наоѓаат во слободна продажба.

3. Договорите ги склучуваат непосредно крајните производители и крајните потрошувачи.

Крајните производители и крајните потрошувачи можат да ги овластат писмено своите стопански здруженија, агенции, комерцијални бирои и сл. да склучат договор во нивно име и за нивна сметка. Договорите што не се склучени од името и за сметка на крајниот производител и крајниот потрошувач или кои се склучени без нивно писмено овластување, немаат важност.

Индустриските сервиси ќе се сметаат како крајни потрошувачи и во оние случаи кога за определени потрошувачи договараат купување под минималните количини

Како крајни потрошувачи ќе се сметаат и трговските претпријатија на големо и трговските претпријатија на мало.

4. Производителите и потрошувачите во договорите ги утврдуваат слободно сроковите за испорачка на производите и за вршење на услугите, со тоа што испорачките од производството од 1952 година да можат да се извршат не само во 1952 година туку и подоцна.

Продажбата односно купувањето се врши преку целата година.

Претседателот на Советот за индустрија и градежништво на Владата на ФНРЈ може да пропише договорите за определени производи и услуги што се продаваат по одобрение, како и договорите за поодделни категории на намена, да мрсаат да се склучат оеднаш и во определен срок за целиот годишен, полгодишен или квартален контингент.

5. Цените на производите (услугите) странките ги утврдуваат слободно при склучувањето на договорите (договорени цени).

Кога се предмет на договори производи (услуги) што се продаваат (вршат) по цените определени од надлежниот државен орган (определена цена), во договорот ќе се внесуваат тие цени.

6. Ако во време на извршувањето на договорот договорените производи односно услуги се продаваат (вршат) по цените определени од државниот орган, продавачот (извршителот) ќе му ја засмета на купувачот (на порачачот) онаа определена цена која важи на денот на испорачката (извршувањето) без обзир каква и колкава цена била внесена во договорот. Во овој случај купувачот (порачачот) може најдоцна во рок од 15 дена од денот на изменувањето на цената да се откаже од договорот, осем за оние количини производи (услуги) што се веќе произведени за него како специфичен асортиман или се наоѓале во производството до денот на изменувањето на цената, доколку со договорот не е изрично предвидено инаку.

Ако била во договорот внесена определена цена, а пред извршувањето на договорот ќе биде прописано да се продава дотичниот производ (услуга) по слободни цени (договорени цени), странката најдоцна во рок од 15 дена од денот на објавувањето на тој попис ќе се погоди за цената. Доколку странките не ќе се погодат во цитираниот срок, договорот се раскинува. По исклучение, продавачот може да бара, купувачот да ги преземе по определените цени што важеле дотогаш оние количини производи (услуги) што биле дотогаш за него веќе произведени како специфичен асортиман или се наоѓале во производството до денот на изменувањето на цената ако со договорот не е изрично предвидено инаку.

Ако во договорот е внесена договорена цена, а пред да се изврши договорот ќе бидат изменети определените цени од кои зависи договорената цена, странките можат најдоцна во рок од 20 дена од денот на изменувањето на дотичната определена цена да се погодат за новата цена, и тоа врз основа на калкулацијата што е уобичаена во производството и прометот. Предлог за изменување на договорената цена може да стави која и да било од договорените странки. Ако е побарано изменување на договорената цена, а странките не се погодат за новата договорена цена во горе цитираниот срок — договорот се раскинува. По исклучение, секоја од странките може да побара да се изврши договорот по договорената цена која била внесена во договорот во поглед на оние количини што биле произведени за купувачот како специфичен асортиман или се наоѓале во производството до денот на изменувањето на дотичната определена цена, ако со договорот не е изрично предвидено инаку.

7. Со цел за што побрзо меѓусобно известување на производителите и потрошувачите и што поправилно договарање, Претседателот на Советот за индустрија и градежништво на Владата на ФНРЈ може за поодделни производи (услуги) и за поодделни категории на намена да пропише заедничко договарање.

II.

8. Поодделни производи (услуги) можат да се купуваат само по одобрение. Во одобрението може да биде именувајќи и производителот.

Претседателот на Советот за индустрија и градежништво на Владата на ФНРЈ во согласност со Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ ќе пропише кои производи (услуги) можат да се купуваат само по одобрение.

Претседателот на Советот за индустрија и градежништво на Владата на ФНРЈ ќе пропише кој е овластен да издава одобренија за купување производи и услуги, начин на нивното издавање, содржај и форма на истите, како и контрола на нивното користење.

9. Потрошувачот може врз основа на одобрението да склучи договор за купување производи (услуги) со секој производител. Ако потрошувачот мора покрај одобрението да поднесе претходно и пријава на асортиманот, ќе склучи договор со оној производител што ќе го определи заедницата на производителите. Ако не постои заедница на производителите, Претседателот на Советот за индустрија и градежништво на Владата на ФНРЈ ќе пропише, кому ќе се поднесе пријавата на асортиманот, односно кој ќе го определи производителот.

10. Претседателот на Советот за индустрија и градежништво на Владата на ФНРЈ може да пропише да можат поодделни производни услуги да се користат само за точно определени цели.

11. За производите што се продаваат по одобрение, се раскинуваат договорите што не ќе се извршат ни во дополнителниот срок од 10 дена по истекот на договорниот срок за испорачка, доколку не е изрично определено со договорот инаку или не ќе се спогодат страните дополнително. Ако до неизвршувањето на договорот дошло со вина на продавачот (извршителот), купувачот (порачачот) е овластен да бара од продавачот (извршителот) наплата на договорената казна, која што изнесува, ако не е инаку предвидено со договорот, три проценти (3%) од вредноста на договорената а неиспорачената количина производи (услуги), како и за надокнада евентуалната штета.

Одредбата од претходниот став за раскинување договорите нема да се применува на договорите склучени за градежни објекти, инвестициона спрема и материјал за градење на инвестиционите објекти од државниот план.

III.

12. Договорите склучени за испорачка (изводење) од производството 1951 година, осем за инвестиционата спрема и за градење на инвестиционите објекти од државниот план, престануваат да важат на 31 декември 1951 година, осем за количините што биле веќе произведени до тој срок.

Количините на производите (услугите) што се произведени до 31 декември 1951 година, продавачите се должни да им ги испорачаат на купувачите најдоцна до 31 јануари 1952 година на терет на договорите за 1951 година, ако не се откажат купувачите од тие испорачки најдоцна до 20 декември 1951 година.

Договорите со инвеститорите (вклучувајќи го и Министерството на народната одбрана и Министерството на внатрешните работи на ФНРЈ) за испорачка на спремата од индивидуалното производство за инвестиционите објекти, кои се склучени врз основа на планските квоти за 1951 година, остануваат во сила, а договорните обврски преминуваат во 1952 година, и тоа само за оние количини што биле произведени до 31 декември 1951 година или се наоѓале тој ден во производство.

За оние количини кои не ќе бидат произведени до 31 декември 1951 година, договорите ќе останат во сила ако се однесуваат до спремата на инвестиционите објекти од државниот план, односно ако се обврски на заедничкото договарање во смисла на Наредбата за склучување договори за изработка на инвестициона спрема во 1952 година и заедничко дого-

варање на гранката 117 и 119 („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 48/51).

13. Со посебни прописи ќе се определи: кој орган, во кој срок, на кој начин и во кои случаи може да ги менува или раскинува договорите што се веќе склучени.

14. Додека не ќе биде пропишано кои производи (услуги) ќе се продаваат (вршат) по цените определени од надлежниот државен орган, и додека не ќе бидат определени тие цени, ќе се склучуваат преддоговори по количините и по цените што важат на денот на договарањето или ќе се утврдат слободно, со тоа што се должни странките да склучат договор врз основа на преддоговорот најдоцна од 30 дена по пропишувањето на определените цени. Ако странките не се согласат во споменатиот срок за цената, преддоговорот престанува да важи. По исклучение, секоја странка може да бара склучениот преддоговор да се изврши во поглед на оние количини што биле до денот на пропишувањето на определените цени произведени за купувачот, или се наоѓале во производството, и тоа по дневните цени врз основа на kalkulациите уобичаени во производството и прометот, ако со преддоговорот не е изрично предвидено инаку.

Договорите склучени на заедничко договарање на гранката 117 и 119, во смисла на Наредбата за склучување договори за изработка на инвестициона спрема во 1952 година и заедничко договарање на гранката 117 и 119, и договорите склучени за гранката 114 во смисла на Решението од Стопанскиот совет на Владата на ФНРЈ Пов. бр. 860 од 30 август 1951 година — се сметаат како преддоговори.

IV.

15. Со материјална казна до 10.000 динари ќе се казни одговорниот службеник:

а) кој противно на прописите што постоат ќе издаде одобрение за купување производи;

б) кој ќе издаде одобрение на поголема количина одошто е одобрено;

в) кој ќе продаде или купи производи што не можат да се купуваат без пропишано одобрение;

г) чие претпријатие не учествува на заедничкото договарање.

V.

16. Претседателот на Советот за индустрија и градежништво на Владата на ФНРЈ ќе донесува, по потреба, напатствија за спроведување на оваа наредба, во кои ќе ги пропише и сроковите за склучување на договорите.

17. Оваа наредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија”.

Бр. 10749

4 декември 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Стопанскиот совет,
Борис Кидрич, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за индустрија
и градежништво,
Светозар Вукмановиќ, с. р.

519.

Врз основа на чл. 5 од Уредбата за снабдување на населението („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 12/48) и чл. 1 од Уредбата за изменувања и дополнувања на Уредбата за слободна пролажба и цените на стоките за широка потрошувачка („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 3/51), а во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, издавам

НАРЕДБА

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ АРТИКЛИТЕ КОИ МОЖАТ ДА СЕ КУПУВААТ НА ИНДУСТРИСКИ БОНОВИ

1) На индустриски бониви потрошувачите можат да ги купуваат сите стоки во слободна продажба осем следните артикли:

— жита и производи од жита (брашно од сите видови, леб, пецива, кекс, тестенини) вклучувајќи и ориз,

— уљс за јадење и масти, маргарин,
— месо и сите видови производи и преработки од месо,

— шеќер,
— млеко и производи од млеко,
— јајца свежи и конзервирани,
— риба свежа, солена, сушена и рибји конзерви од сите видови,

— какао-производи,
— вариња од сите видови,
— зарзават свеж, конзервиран, сушен и скиселен,
— овоштие свежо, конзервирано, сушено и сите други производи од овоштие,

— производи врз база на шеќер: мармалад, џем, овоштни сокови, компоти, бонбони и слатки,
— алкохолни пијалоци природни и вештачки,
— безалкохолни и слатки пијалоци,
— сите зачини домашни и увезени,
— кафе и кавовина.

2) Артикулите споменати во точ. 1 на оваа наредба ќе можат потрошувачите да ги купуваат со попуст на бонови за прехрана до 31 декември 1951 година.

3) Се забранува плаќање на купени стоки исклучиво со бонови. При купување на стоки со бонови со попуст, потрошувачот задолжително плаќа 20% од продајната цена во готови пари, а остатокот во бонови или делум во готови пари.

4) Ако купувачот располага со бон од поголем номинален износ од износот што треба да го плати во бонови, разликата задолжително мора да му се врати на купувачот во бонови, а не во готови пари.

5) Со парична казна до 10.000 динари ќе се казни и продавачот и потрошувачот што ќе постапи противно на одредбите од оваа наредба.

6) Органите на трговинската инспекција должни се да водат нарочна контрола при спроведувањето на оваа наредба и против лица што ќе ги прекршат прописите од оваа наредба веднаш да поднесат пријава до органот надлежен за казнување.

7) Оваа наредба влегува во сила веднаш.

Бр. 16117

4 декември 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансите на ФНРЈ,

инж. Милентије Поповиќ, с. р.

520.

Врз основа на чл. 36 од Основниот закон за буџетот, а во врска со чл. 26 и ст. 2 чл. 34 од Уредбата за извршување на буџетот („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 24/47), издавам

НАРЕДБА

ЗА ПРЕСМЕТУВАЊЕ И УПЛАТА НА ПАЗАРИШНАТА ДОБИВ КОЈА СТАНУВА ПОРАДИ СЛОБОДНОТО ФОРМИРАЊЕ НА ПРОДАВНИТЕ ЦЕНИ НА ЗАНАЕТЧИСКИТЕ ПРОИЗВОДИ И УСЛУГИ

1. Занаетчиските дуќани, задруги и работилници, споменати во чл. 1 од Уредбата за цените на занаетчиските производи и услуги („Службен лист на ФНРЈ”, бр. 48/51) должни се да ги пресметаат како пазаришна добив:

а) разликата помеѓу пониските единствени односно повисоките единствени (комерцијални) цени и цените што се формираат според условите на пазарштето за сите оние количини на репродукциони и други материјали што се затекнале кај ним на запаси во не-

преработена и полупреработена состојба на денот на влегувањето во сила на оваа наредба, а кои биле набавени по пониските единствени односно по повисоките единствени (комерцијални) цени; со цел да се пресмета оваа разлика како цена која се формира според условите на пазарштето се смета оваа цена која ќе се добие со применувањето на факторите определени во напатствието од Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ и од Министерот на финансите на ФНРЈ бр. 8812 од 26 јуни 1951 година (објавено во одделна брошура на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ и на Министерството на финансите на ФНРЈ — 1951) на пропишаната пониска единствена цена по одбивање на евентуално содржаниот рабат;

б) оние износи што биле како пазаришна добив содржани во продајните цени кои важеле пред да влезе во сила оваа наредба, и тоа за сите оние количини готови занаетчиски производи кои се затекнале кај нив на запас на денот на влегувањето во сила на оваа наредба.

2. Занаетчиските дуќани, задругите и работилниците од точ. 1 ќе ја уплатуваат пазаришната добив кај Народната банка на ФНРЈ, и тоа:

а) пазаришната добив што е пресметана во смисла на точ. 1 под а) на оваа наредба на сметката број 800148 — „Пазаришна добив на запасите на репродукциониот материјал затечен во локалниот стопанство”.

б) Пазаришната добив што е пресметана во смисла на точ. 1 под б) на оваа наредба на соодветните сметки на пазаришната добив, во смисла на Напатствието за уплата поодделни видови буџетски приходи по буџетите за 1951 година на сметките кај Народната банка на ФНРЈ („Службен лист на ФНРЈ”, број 71/50).

3. Дуќаните, задругите и работилниците од точ. 1 должни се да поднесат до поверенството за финансии на надлежниот народен одбор заедно со доказот за уплата на пазаришната добив во смисла на точ. 2 пресметка на уплатената пазаришна добив, и тоа по следниот образец:

а) за пазаришната добив пресметана во смисла на точ. 1 под а) на оваа наредба

Р. бр.	Вид материјали	Количини затечени во непер. состојба на денот на влегувањето во сила на наредбата	Набавна цена по м. с. ед. одн. по м. с. ед. ком. цена по единица на мера	Цена на материјал со применување на факторите од напатството бр. 8812 по единица на м. с. ед.	Разлика во цената на материјали по единица на мера	Разлика во цената на материјали за у. количина
1	2	3	4	5	6	7

б) за пазаришна добив пресметана во смисла на точ. 1 под б) на оваа наредба

Р. бр.	Вид готови занаетчиски производи	Количини затечени на денот на влегувањето во сила на наредбата	Износ на пазаришната добив во продажната цена пред влегувањето во сила на наредбата по единица на мера	Износ на пазаришната добив за вкупна количина
1	2	3	4	5

4. Дуќаните, задругите и работилниците од точ. 1 кои на денот на влегувањето во сила на оваа наредба немале во запас материјали нити готови производи за кои доаѓаат во обзир пресметката и уплатата на пазаришната добив во смисла на точ. 1 и 2 од оваа наредба, должни се исто така да поднесат до поверенството за финансии на надлежниот народен одбор из-

вештај во кој што под своја материјална и кривична одговорност ќе потврдат дека на денот на влегувањето во сила на оваа наредба немале материјали нити готови производи за кои доаѓа во обзир уплатата на пазаришната добив во смисла на прописите од оваа наредба.

5. Дуќаните, задругите и работилниците од точ. 1 должни се пресметката и уплатата на пазаришната добив во смисла на точ. 1 и 2 односно извештајот во смисла на точ. 4 од оваа наредба да ги поднесат најдоцна до 5 декември 1951 година.

6. Претпријатијата, набавно-продавните задруги и сервиси, што ги снабдуваат занаетчиските дуќани, задруги и работилници од точ. 1 со потребни материјали, должни се по влегувањето во сила на оваа наредба да им ги испорачуваат на овие сите материјали по цените што ќе ги формираат според условите на пазариштето на ист начин како и претпријатијата на трговската мрежа.

Доколку претпријатијата, набавно-продавните задруги и сервиси од претходниот став ги набавиле односните материјали по пониските единствени односно по повисоките единствени (комерцијални) цени, должни се да ја пресметаат и уплатат како пазаришна добив разликата помеѓу набавните цени и цените што ќе се добијат со применување на факторите определени во Напатството од Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ и од Министерот на финансите на ФНРЈ бр. 8812 од 26 јуни 1951 година, на пониските единствени цени по одбивањето на евентуално содржаниот факт, и тоа за сите овие количини материјали што ќе им ги испорачат на занаетчиските дуќани, задруги и работилници од точ. 1; ако постигнатата продавна цена е повисока од цената што ќе се добие со применувањето на споменатите фактори, остварениот одвишок, по одбивањето на соодветната маржа, државните претпријатија, сервисите и набавно-продавните задруги ќе го уплатуваат во корист на својата одделна сметка „Разлика во цените на стоките во трговијата“ во смисла на точ. 11 од Наредбата за пресметување и уплатување пазаришната добив и разликите на цените на репродукциони материјали наменети за локално производство, како и за надокнада (регрес) на разликите станати во цените при продажба на стоките за широка потрошувачка („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 3/51).

7. Исклучително од одредбата од точ. 1 на оваа наредба, занаетчиските дуќани, задруги и работилници од точ. 1 кои, аналогно на прописите од Уредбата за цените на занаетчиските производи и услуги („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 48/51), и пред влегувањето во сила на оваа наредба ги продавале своите производи и услуги по цените во кои потрошениот материјал бил пресметан по цените формирани според условите на пазариштето, — должни се најдоцна до 5 декември 1951 година да ги пресметаат и уплатат разликите и износите споменати во точ. 1 под а) и б) на оваа наредба, и тоа за овие количини материјали и готови занаетчиски производи што се затекнале кај нив на денот кога почнала продажбата на производите и услугите по напред споменатите цени.

Во случај од претходниот став, дуќаните, задругите и работилниците од точ. 1 во соодветните образци од точ. 3 на оваа наредба, наместо зборовите „на денот на влегувањето во сила на наредбата“, ќе ја стават онаа дата кога почнале да вршат продажба по цените од претходниот став, а наместо зборовите „пред влегувањето во сила на наредбата“ ќе ја стават онаа дата која била пред денот на почетокот на продажбата по цените од претходниот став.

8. Исклучително од одредбата од точ. 6 на оваа наредба, претпријатијата, набавно-продавните задруги и сервисите што ги снабдуваат занаетчиските дуќани, задруги и работилници од точ. 1 со потребни материјали, а кои што аналогно на прописите од Уредбата за цените на занаетчиските производи и услуги, и пред да влезе во сила оваа наредба им испорачувале мате-

ријали, задруги и работилници материјали по цените формирани според условите на пазариштето, — должни се најдоцна до 5 декември 1951 година да ја пресметаат и уплатат како пазаришна добив разликата спомената во точ. 6 ст. 2 на оваа наредба, за сите количини материјали кои до денот на влегувањето во сила на оваа наредба ги продале по напред споменатите цени.

9. Државните занаетчиски дуќани, како и занаетчиските работилници на државните надлештва, установи и претпријатија што послуваат со трети лица, должни се почнувајќи од 1 ноември 1951 година да ги пресметуваат и уплатуваат:

а) како пазаришна добив на соодветните сметки на пазаришната добив — паричните надокнади наместо бонови за прехрана и четвороструки износи на номиналната вредност на индустриските бонови, кои надокнади и бонови ги примиле според прописите од Уредбата за паричната надокнада наместо бонови за прехрана („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 48/51); и

б) придонесот за обезбедување средствата за додатоците на деца по стопите и на начинот предвиден во Наредбата од Министерот на финансите на ФНРЈ за придонесот за обезбедување на средствата за додатоците на деца („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 50/51).

Пресметаните износи под точ. а) и б) од претходниот став државните занаетчиски дуќани, како и занаетчиските работилници на државните надлештва, установи и претпријатија што послуваат со трети лица ќе ги земаат во обзир (ќе ги укажулираат) при формирањето на продавните цени на своите производи и услуги.

10. Оваа наредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“

Бр. 3222

22 ноември 1951 година

Белград

Министер на финансите на ФНРЈ,
инж. Милентије Поповиќ, с. р.

521.

Врз основа на чл. 36 од Основниот закон за буџетот, а во врска со чл. 26 и ст. 2 чл. 34 од Уредбата за извршување на буџетот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 24/47) издавам

НАРЕДБА

ЗА ИЗМЕНУВАЊА И ДОПОЛНУВАЊА НА НАРЕДБАТА ЗА ПРЕСМЕТУВАЊЕ И УПЛАТА НА ПАЗАРИШНАТА ДОБИВ ШТО СТАНАЛА ПОРАДИ НАГОЛЕМУВАЊЕ НА СООБРАКАЈНИТЕ ПАТНИЧКИ ТАРИФИ И ЦЕНИТЕ НА КОМУНАЛНИ И ДРУГИ УСЛУГИ

1) Точката 2 од Наредбата за пресметување и уплата на пазаришната добив што станала поради наголемување на сообраќајните патнички тарифи и цените на комунални и други услуги („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 48/51), се менува и гласи:

„За пазаришна добив во смисла на оваа наредба се сметаат разликите што се постигнати помеѓу прометот извршен во месецот октомври 1951 година по цените што важеле до 20 октомври 1951 година и висината на прометот извршен по цените што важат после 20 октомври 1951 година“.

„За пазаришна добив во смисла на оваа наредба се сметаат разликите што се постигнати помеѓу прометот извршен во месецот октомври 1951 година по цените што важеле до 20 октомври 1951 година и висината на прометот извршен по цените што важат после 20 октомври 1951 година“.

2) Ставот 1 на точ. 1 од истата наредба се менува и гласи:

„Пазаришната добив за времето од 21 до 31 октомври 1951 година се пресметува со изнајдувањето на разликата помеѓу прометот постигнат за тоа време по цените што се остварени и прометот што би бил по-

стигнат по цените што важеле до 20 октомври 1951 година.

Почнувајќи од 1 ноември 1951 година пазаришната добив се пресметува со изнајдување разликата помеѓу висината на прометот постигнат во тек на еден месец по цените што важеле во тој месец и висината на прометот кој би бил постигнат во месецот октомври 1951 година по цените што важеле до 20 октомври 1951 година."

3) Оваа наредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 23056

20 ноември 1951 година

Белград

Министер на финансииите на ФНРЈ,
инж. Милентије Поповиќ, с. р.

522.

Врз основа на чл. 4 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 63/50), во врска со чл. 1 и 2 од Уредбата за изменувања и дополнувања на Уредбата за слободна продажба и цените на стоките за широка потрошувачка („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 3/51), а во согласност со Министерот на финансииите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА НАМАЛУВАЊЕ ПРОДАВНИТЕ ЦЕНИ НА ТЕКСТИЛНАТА СТОКА И НА ПРОИЗВОДИТЕ ОД ПОЛИВИНИЛ ВО СЛОБОДНА ПРОДАЖБА

1. Сите државни трговски претпријатија на мало ќе ги намалат своите досегашни малопродажни цени на текстилната стока и на производите од поливинил во слободна продажба, и тоа:

На текстилната стока — за 15%

на производите од поливинил — за 20%

Државните трговски претпријатија на мало ќе отпочнат да продаваат по така намалените цени на 28 ноември 1951 година.

2. Државните трговски претпријатија на мало пред да извршат намалувања на цените во смисла на точ. 1 на ова решение, ќе извршат инвентарен попис на своите запаси на текстилна стока и на производите од поливинил и ќе ја утврдат разликата помеѓу поранешните и новите цени.

Така утврдената разлика во цената, државните трговски претпријатија на мало ќе ја надокнадат од своите остварени позитивни разлики во цените.

3. Поблиски напатствија за спроведување на ова решение ќе донесува, по потреба, Уредот за цени при Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ во согласност со Управата за цени при Министерството на финансииите на ФНРЈ.

4. Ова решение ќе се применува од 28 ноември 1951 година.

Бр. 15999

28 ноември 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансииите на ФНРЈ,
инж. Милентије Поповиќ, с. р.

523.

Врз основа на чл. 4 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 63/50), во врска со чл. 1 и 2 од Уредбата за изменување и дополнување на Уредбата за слободна продажба и цените на стоките за широка потрошувачка („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 3/51), а во согласност со Министерот на финансииите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА НАМАЛУВАЊЕ ПРОДАВНИТЕ ЦЕНИ НА ВИНОТО ВО СЛОБОДНА ПРОДАЖБА

1. Сите државни угостителски претпријатија, државните трговски претпријатија на мало и продавниците на државните селско-стопански добра ќе извршат намалување на своите досегашни малопродажни цени на виното во слободна продажба, и тоа:

Државните угостителски претпријатија од Ц категорија ќе продаваат конзумно вино од 11 малигани по следните цени:

Динари
за 1 литар

— во непроизводните реони — — — — 85.—
— во производните реони — — — — 70.—

со тоа што според условите на пазариштето, приликите и можностите, надлежните уреди за цени во соработка со органите за туризам и угостителство да можат да дозволат отстапување на горе или на долу од овие цени до 5%.

Советот за промет со стоки на владата на народната република во согласност со советот за селско стопанство и шумарство на народната република ќе определи кои реони се производни, а кои непроизводни во смисла на ова решение.

За конзумните вина со повеќе или помалку од 11 малигани, продавните цени во угостителските претпријатија од Ц категорија ќе се формираат во паритет со напред пропишаните цени. Овие паритети ќе ги разработат надлежните уреди за цени во соработка со органите за туризам и угостителство.

Продавните цени на конзумните вина во угостителските претпријатија од други категории (А, Б и Д) ќе се формираат во паритет според пропишаните цени во угостителските претпријатија од Ц категорија. Овие паритети ќе ги разработат надлежните уреди за цени во соработка со органите за туризам и угостителство.

Продавните цени на конзумните вина во државните трговски претпријатија на мало и во продавниците на државните селско-стопански добра ќе се формираат во паритет според цените во угостителските претпријатија. Овие паритети ќе ги разработат надлежните уреди за цени.

За сортните и десертните вина, продавните цени ќе се формираат според условите на пазариштето.

2. Државните угостителски претпријатија, државните трговски претпријатија и продавниците на државните селско-стопански добра, пред да ги намалат цените во смисла на претходната точка, ќе извршат инвентарен попис на затечените запаси вино и ќе ја утврдат разликата помеѓу поранешните и новите цени.

Во сето другото важат прописите од Наредбата за начинот на пресметувањето и уплатувањето на негативните разлики стазати поради намалувањето продавните цени на виното, ракијата и јаките алкохолни пијалоци („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 39/51).

3. Поблиски прописи за спроведувањето на ова решение ќе донесува, по потреба, Уредот за цени при Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ во согласност со Управата за цени при Министерството на финансииите на ФНРЈ.

4. Ова решение ќе се применува од 28 ноември 1951 година.

Бр. 16000

28 ноември 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет
со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансите на ФНРЈ,

инж. Милентије Поповиќ, с. р.

52.

Врз основа на чл. 21 од Уредбата за оснивање работничко-службенички ресторанти и управи за општествена исхрана („Службен лист на ФНРЈ“, број 74/48), а во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА НАЧИНОТ НА ПЛАЌАЊЕ ПРЕТПЛАТА ВО ОПШТИТЕ СТУДЕНТСКИ МЕНЗИ

1. Студентите кои се хранат во општите студентски мензи можат да плаќаат претплата за храна во целост во готови пари или делум во пари а делум во индустриски бонови.

Доколку се врши претплата делум во пари, а делум во индустриски бонови, во бонови може да се плати најмногу до 57% од вкупниот износ на месечната претплата.

2. За боновите примени на име претплата во смисла на точ. 1 од ова решение општите студентски мензи ќе добиваат надокнада (регрес) во готови пари од Народната банка на ФНРЈ на тој начин што банката ќе им ја исплати вредноста на боновите во пари во полн износ.

3. Ова решение се однесува само до плаќањето на претплата на студентите во општите студентски мензи, а не се однесува до други мензи и работничко-службенички ресторанти во кои се хранат студенти.

4. Ова решение ќе се применува од 1 декември 1951 година.

Бр. 16116

4 декември 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет
со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансите на ФНРЈ,

инж. Милентије Поповиќ, с. р.

525.

Врз основа на чл. 2 ст. 2 од Законот за опојните дроги донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НОВИ ПРЕПАРАТИ ЗА ОПОЈНИ ДРОГИ

1. Како опојни дроги во смисла на Законот за опојните дроги („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/50) се сметаат и овие препарати кои можат да предизвикаат токсикоманија:

4 — (3-hydroxyphenyl) — 1-methyl — 4-piperidyl ethyl ketone hydrochloride;

1 — methyl — 4-metahydroxyphenyl — piperidine — 4-carboxylic acid ethyl ester;

α — 1,3-dimethyl — 4-phenyl — 4-propionoxy piperidine;

β — 1,3-dimethyl — 4-phenyl — 4-propionoxy piperidine;

4,4-diphenyl — 5-methyl — 6-dimethylamino-hexanone-3;

6 — dimethylamino — 4,4-diphenyl — 3-heptanol;

6 — dimethylamino — 4,4-diphenyl — 3-acetoxy-heptane;

6 — morpholino — 4,4-diphenyl — 3-heptanone;

1 — methyl — 3-ethyl — 4-phenyl — 4-propionoxy piperidine;

3 — hydroxy-N-methyl morphinan.

2. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 28140

3 декември 1951 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за народно
здравје и социјална политика,

др Павле Грегориќ, с. р.

526.

Врз основа на точ. 2 од Решението на Владата на ФНРЈ за оснивање Комисија за прашањата на експропријација („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 63/49), Комисијата за прашањата на експропријацијата при Министерството на финансите на ФНРЈ пропишува

ВТОРО НАПАТСТВИЕ

ЗА ПОСТАПКАТА НА ЕКСПРОПРИАЦИОНИТЕ КОМИСИИ ПРИ ПРОЦЕНУВАЊЕТО И УТВРДУВАЊЕТО НАДОКНАДАТА ЗА ЕКСПРОПРИСАНИОТ ИМОТ

1. Според одделот II точ. А под а) од Напатствието за постапката на експропријационите комисиии при проценувањето и утврдувањето надокнадата за експроприисаниот имот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 14/50), при определувањето вредноста на просечниот едногодишен принос за орници, од сејанијата се земаат во обзир пченка, пченица, јачмен, зоб, 'рж, компир и солнчоглед. За да би се утврдила надокнадата која треба да им се призна на сопствениците од експроприисаните орници, се пресметува просечниот принос постигнат за последните пет години во местото каде што се врши експропријацијата за два од напред цитираните сејанија, па добивената количина на реколтата се множи со постоеќата единствена откупна цена на производот, овој збир се дели со два и потоа се множи со коефициентот определен за орниците (коефициент 3).

Со оглед на тоа да е укинат задолжителниот откуп за сите селско-стопански производи осем за житата и да се определени нови државни цени на белите жита во економската 1951/52 година, експропријационите комисиии се должни при определувањето вредноста на просечниот едногодишен принос од орниците да земаат за поодделни сејанија следни цени:

— за 100 кгр пченица	2.000.—
— за 100 кгр пченка	1.200.—
— за 100 кгр јачмен	1.714.—
— за 100 кгр зоб	1.800.—
— за 100 кгр 'рж	1.771.—
— за 100 кгр компир	1.000.—
— за 100 кгр солнчоглед	1.985.—

п со овие цени да ја множат количината на реколтата добивена на начинот изложен во претходниот став.

При проценувањето на едногодишниот принос од ливади, пасишта, лозја и овоштарници, експропријационите комисиии ќе ги земаат за основ откупните цени на сеното, грозјето и овоштите, што важат на терен

(во односното место), а со кои ќе се согласи надлежниот орган за цени.

II. По ова напатствие ќе се расправат сите случаи на експропријацијата кои на денот на неговото влегување во сила не станале правосилни.

III. Ова напатствие влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 22819

25 ноември 1951 година

Белград

Претседател на комисијата за
прашањата на експропријацијата при
Министерството на финансите на ФНРЈ,

Светозар Јовановиќ, с. р.

ОД СЛУЖБЕНИТЕ ЛИСТОВИ НА НАРОДНИТЕ РЕПУБЛИКИ

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени гласник Народне Републике Србије“
во бројот 35 од 19 ноември 1951 година објавува:

Указ за одложувањето на општите избори за месните народни одбори и народните одбори на градо-
вите во состав на околицја;

Указ за разрешување и именување директор на
Главната управа за селско-стопанство на Народна Република Србија;

Указ за разрешување и именување директор на
Главната дирекција за машиноградба на Народна Република Србија;

Решение за именување членови на Советот за
законодавство и изградба на народната власт на Владата на НРС;

Решение за подрачјето и седиштето на реонските
околински управи;

Решение за изменување на Решението за определување ловостојот на територијата на НРС;

Наредба за уништувањето на волци.

НАРОДНЕ НОВИНЕ СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

„Народне новине“ Службениот лист на НР Хрватска во бројот 65 од 15 ноември 1951 година немаат службен дел.

Во бројот 66 од 19 ноември 1951 година објавуваат:

Наредба за трговското мелење на житата;

Решение за укинување Решението за цените на работите од применетата ликовна уметност, проектирање, времени надворешни и внатрешни уреѓај, издавање декорации со вредност на целото подрачје на Народна Република Хрватска.

Во бројот 67 од 22 ноември 1951 година објавуваат:

Указ за свикување Саборот на НР Хрватска;

Напатствие за спроведување Уредбата за службата за прегледување мртвци.

СЛУЖБЕН ЛИСТ НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

„Службен лист на Народна Република Македонија“
во бројот 30 од 14 ноември 1951 објавува:

Закон за согласувањето прописите за прекршоците во законите на Народна Република Македонија со Основниот закон за прекршоци;

Закон за согласување на кривичноправните одредби во законите на НР Македонија со Кривичниот законик.

СОДРЖАЈ:

Страна

513. Указ за укинувањето на Главната дирекција на речниот сообраќај како сојузен орган и нејзиното пренесување во надлежност на Владата на НР Србија ————— 621
514. Решение за пренесување претпријатија на стопанска управа на Главната дирекција на речниот сообраќај во надлежност на владите на народните републики на Србија и Хрватска ————— 621
515. Решение за пренесување Бродарската школа во Белград во надлежност на Владата на Народна Република Србија ————— 621
516. Напатствие за спроведување Наредбата за склучување договори за продажба и купување на индустриски и рударски производи и за вршење услуги од домашното производство 1952 година ————— 622
517. Напатствие за спроведување Општата уредба за стипендии ————— 625
518. Наредба за склучување договори за продажба и купување индустриски и рударски производи и за вршење услуги од домашното производство 1952 година ————— 626
519. Наредба за определување артикли кои можат да се купуваат на индустриски бонови ————— 627
520. Наредба за пресметување и уплата на пазаршната добив која настанува поради слободното формирање на продавните цени на занаетчиските производи и услуги ————— 628
521. Наредба за изменувањата и дополнувањата на Наредбата за пресметката и уплатата на пазаршната добив што настанала со наголемувањето на сообраќајните патнички тарифи и цените на комуналните и други услуги ————— 629
522. Решение за намалувањето продавните цени на текстилната стока и на производите од поливинил во слободна продажба ————— 630
523. Решение за намалувањето на продавните цени на вино во слободната продажба ————— 630
524. Решение за начинот на плаќањето на претплатата во општите студентски менизи ————— 631
525. Решение за прогласување нови препарати за опојни дроги ————— 631
526. Второ напатствие за постапката на експропријационите комисии при проценувањето и утврдувањето нахнадата за експроприациониот имот ————— 631

Издавач: „Службен лист на ФНРЈ“ новинарско издавачко претпријатие — Белград, Улица Кралевика Марка бр. 9. — Директор и одговорен уредник Слободан М. Њешовиќ, Улица Кралевика Марка бр. 9. — Печат на Југословенското штампарско претпријатие, Белград.